

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 527/2022-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní sp. zn. 4C/23/2020 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 28. júla 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v civilnom konaní s tým, že okresnému súdu bude prikázané konať bez zbytočných prieťahov. Okrem toho žiada finančné zadost'učinenie 10 000 eur. Sťažovateľ požiadal zároveň o ustanovenie právneho zástupcu.

II.

2. Zdravotná poisťovňa od sťažovateľa a ďalších troch žalovaných žalobou z 22. júla 2020 žiada náhradu nákladov na zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenému, ku zraneniu ktorého malo dôjsť útokom žalovaných, ktorých vina bola uznaná právoplatným trestným rozsudkom. Okresný súd vydal 23. júla 2020 platobný rozkaz, proti ktorému podal sťažovateľ 6. augusta 2020 odpor a zároveň navrhol doplniť dokazovanie o znalecký posudok. Preto bol platobný rozkaz uznesením z 10. septembra 2020 voči sťažovateľovi zrušený. Dňa 25. septembra 2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu k odporu sťažovateľa a 20. októbra 2020 k doplneniu jeho odporu. Okresný súd určil 20. apríla 2022 termín pojednávania na 15. júl 2022. Pojednávanie však bolo 29. júna 2022

zrušené pre rehabilitácie a dovolenku sudcu. Podľa dodatku k rozvrhu práce okresného súdu zo 4. júla 2022 bola vec sťažovateľa pridelená inej sudkyňi.

III.

3. Sťažovateľ namieta, že napadnuté konanie trvá už dva roky bez meritórneho rozhodnutia, pričom prvý termín pojednávania bol nariadený až po vyše roku a pol od začatia konania, no i ten bol zrušený. Sťažovateľ podal 3. mája 2022 a 19. júna 2022 sťažnosť na prietlahy, ktoré boli vyhodnotené ako nedôvodné. Sťažovateľ považuje doterajšiu dĺžku konania za neprimeranú, pričom vec nie je osobitne náročná. Nečinnosť okresného súdu mu spôsobuje právnu neistotu. Sťažovateľ tiež namieta, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalobcu k jeho odporu.

IV.

4. Nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). Ústavný súd pri ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy odmieta ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú, ak celková doba konania pred súdom, ako aj postup zákonného sudcu nesignalizujú reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti nepreukázali v čase podania ústavnej sťažnosti takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 188/2019).

5. V priebehu konania nepochybne nastalo obdobie nečinnosti jeden rok a konanie o civilnej žalobe sťažovateľa trvalo v čase podania ústavnej sťažnosti dva roky. Takáto doba konania je hraničná, avšak z hľadiska ústavného práva akceptovateľná. Konanie v čase podania ústavnej sťažnosti netrvá tak dlho, že by to odôvodňovalo záver o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Postup okresného súdu možno považovať za neodporujúci základnému právu sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, keďže celková dĺžka konania napriek nepochybnej nečinnosti súdu nedosahuje ústavnoprávny význam. Preto je ústavná sťažnosť v rozsahu namietaných prietahov zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Tento záver však nebráni v tom, aby si sťažovateľ v prípade pretrvávania prietahov uplatnil nárok na ochranu základných práv ďalšou ústavnou sťažnosťou.

6. Sťažovateľ tiež namieta nedoručenie vyjadrenia žalobcu k jeho odporu. Sťažovateľ v ďalšom konaní môže toto pochybenie namietať, či už žiadosťami o doručenie vyjadrenia a v prípade ich nedoručenia odvolaním proti rozhodnutiu okresného súdu. Preto je táto námietka podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde neprípustná, čo je dôvodom jej odmietnutia podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde. Vo vzťahu k namietanému čl. 6 ods. 3 dohovoru je potrebné uviesť, že

garantuje práva obvineného v trestnom konaní. Jeho konanie je však konaním civilným, na ktoré sa čl. 6 ods. 3 dohovoru neaplikuje.

V.

7. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2022

Peter Straka
predseda senátu